

Ik ben
Smals

Het woordje van de Voorzitter

De toekomst, als we de filosoof Henri Bergson moeten geloven, is niet "dat wat gaat komen, maar wat we ermee gaan doen"!

« *Onnis sont ardemment où il n'a gentillesse* »

Middeleeuwse spreuk¹

Smals-medewerksters, Smals-medewerkers,

Beste genodigden van Smals, ook Smals'ers,

I.

Notenkraker

In de herfst van 2014 konden we onze normale voorraad niet inslaan om zonder ongelukken de winter 2014-2015 door te komen. Met die voorraad moesten we al onze opdrachten van algemeen belang verzekeren zodat onze mogelijke bijdrages tot excellentie, solidariteit en nodige dienstverlening zwaar onder druk kwamen te staan. Als eekhoorns zonder (al te veel) zorgen waren wij verrast, gekwetst, hulpeloos, en zat de moed ons in de schoenen. Opgeschort waren de operationele wispelturigheden, transversale synergieën, in ieder geval afgeremd en met de wind van voor. Maar dankzij de inspanningen van onze leden, van onze bestuurders en van jullie allemaal is alles onder controle.

II.

Manhattan

Moet er in een dergelijke context, in dergelijke omstandigheden, niets meer gevierd worden? Moeten jullie niet meer gevierd worden, niet meer bedankt worden voor de verwezenlijkingen, niet meer gefeliciteerd worden voor de resultaten? Moeten we alle verjaardagen die ons inspireren ontvluchten? Mijn antwoord is duidelijk: neen. Neen, als we het maar doen (mutatis mutandis), in de geest van Allan Karlsson, de held bedacht door Jonas Jonasson². Allan wilde zijn honderdste verjaardag niet vieren. Hij wilde niet luisteren naar flauwe en slaapverwekkende gelegenheidsspeeches omringd door pseudoautoriteiten en versleten collega's. In zijn mooiste kastanjebruine pantoffels besliste hij om er van onder te muizen en hij glipte door het raam om zich in een gek avontuur te storten, met als eerste medeplichtige een zekere Julius, gelegenheidsstroker. Door lef en verbeelding bracht dit ongelooflijke

¹ Geciteerd door Emmanuel Jaffelin in zijn Petite philosophie de l'entreprise, Paris, François Burin, 2012. Moeten gehoord worden, voornamelijk het werk, de mensen en de plaatsen waar welwillendheid, respect voor de waardigheid van elk, het luisteren naar de andere niet ontwikkeld worden.

² Le vieux qui ne voulait pas fêter son anniversaire, Paris, Presses de la cité, 2011 (voor de Fr. vert.).

avontuur (ik nodig u uit om er, met mate, inspiratie uit te halen...) Allan van de ene verwikkeling in de andere en werd hij een belangrijk figuur te midden van alles wat beraamd werd in de Wereld, in het Hoofdstuk 9 - 1939 - 1945,

van dit "momentum", van dit keerpunt in de hedendaagse geschiedenis³ met het vertrek- en eindpunt van een van de grootste werven die ooit tot een goed einde gebracht werden, het "Manhattan"-project⁴. Tegelijkertijd beleefden we onze "Big-Bang" 1939-1945⁵, die zich vandaag verderzet in onze "Tijdslijn 75".

Feesten, herdenkingen, verjaardagen zijn er dus niet om ons terug te plooiën op het punctuele, het nostalgische, wereldlijke, de marketing, op ik weet niet wat voor onnuttings, zonder belang, onproductiefs. Ze zijn er om de kiemen te zaaien van gezelligheid, bedenkingen, het opnieuw in vraag stellen. Het zijn kansen om opnieuw te starten, versnellers van kennis, van uitwisselingen, van nieuwe initiatieven, van opportuniteiten om ons werk samen te testen en ook onze strategische keuzes, de stevigheid en flexibiliteit van zowel het gemeenschappelijk kader als van de gehele bemanning en om te kijken of we met het niveau en de situatie mee zijn om het hoofd te bieden aan de uitdagingen die ons wachten.

III.

Een dicht net

Onze feesten, herdenkingen, verjaardagen, die van gisteren, die van vandaag, die van morgen, zijn meer dan een aangename verpozing. Zij zijn smeltkroezen van evenwicht, van de opbouw van alles wat erna gebeurt.

Hoe kunnen we tussen al die verplichtingen, al die prioriteiten tijd maken voor verdere harmonieuze contacten? Hoe kunnen we er blijven in slagen om onze ervaringen en onze successen te verweven met wat we nog moeten doen in de toekomst, deze toekomst die de onze zal zijn, omdat ze zal zijn wat wij ervan willen maken?

En hoe kunnen we dan blijven bouwen, inrichten, dekken, vooruitgaan in de netwerken ten dienste van het Sociale?

Zonder enige twijfel met enthousiasme, met verantwoordelijkheid, niet lettend op de tijd, geen inspanning sparend, met inzet van al onze kennis en al onze vindingrijkheid.

³ 1945, wanneer een nieuwe internationale orde wordt ingevoerd, politiek, militair, wetenschappelijk, technisch, demografisch, economisch, monetair en sociaal...

⁴ In augustus 1939 waarschuwt Albert Einstein, samen met andere natuurkundigen, president Roosevelt voor het grote risico dat Duitsland zou vormen als het erin zou slagen een nieuw type bom te fabriceren die extreem krachtig is en die overwogen wordt bij recente wetenschappelijke werkzaamheden. Naar aanleiding van deze brief lanceert de president van de Verenigde Staten het "Manhattan Project", met als doel om deze atoombom voor zijn vijanden in zijn bezit te hebben. Deze bom, die we allemaal kennen, met de gekende gevolgen, zal gedropt worden op Hiroshima en Nagasaki in 1945.

⁵ In 1939 (12 april) wordt de "Maatschappij voor mecanografie" onder het toezicht van het Coördinatiecomité (I. "Samenstelling van de toekomstige Maatschappij") "gepland" en wordt haar "Voorlopige werking" (II) geregeld om de kinderbijslagregelingen voor werknemers en zelfstandigen te ondersteunen. In 1940 (1 februari), vandaar een 75ste bis of een die nog niet afgelopen is, wordt de bovengenoemde "mecano" definitief opgericht in de vorm van een vzw, geen coöperatieve, en worden zijn statuten geregistreerd (op 6 februari, wat een geweldig toeval!) en erna gepubliceerd (op 10 februari) in het Belgisch Staatsblad. In 1945 start de pilootsamenwerking met de RSZ zeer concreet, na het eerste kwartaal van papieren multifunctionele inschrijvingen van de werkgevers die hen, vanaf 1 april, uitnodigt om hun nieuwe aangifte in te vullen, wat ons natuurlijk leidt tot het 70-jarig bestaan van deze OISZ en van de sociale zekerheid in België.

Vast en zeker met de genoegdoening goed gedaan werk aan een meer dan correcte prijs. In dit alles onderscheiden we ons.

Vast en zeker ook met, in geschenkverpakking, deze respectvolle en vertrouwen wekkende welwillendheid tussen ons, een welwillendheid die de relaties verheft⁶, een welwillendheid "die niet met Excel kan worden opgelost, die in geen performantie-indicator kan worden gevat"⁷, die "geen doelstelling op zich"⁷ is "maar het subjectieve verheven tot een vak die moet gewoven worden uit menselijkheid"⁷, een welwillendheid die ons dagelijks het parfum, de smaak en de beleving van het OPTIMISME moet bijbrengen!

Pierre Vandervorst
Voorzitter van de Raad van Bestuur
(Brussels Event Brewery, 06 02 2015)

⁶ Voy. Jaffelin, eerder geciteerd, die met geweld en overtuigend (voornamelijk p.96) verdedigt dat "De goede baas die man is die handelt als wever door de maatschappij en menselijkheid te erkennen in het licht van elke economische activiteit" waarvoor het bedrijf "solide, zachte, succesvolle menselijke relaties" zal smeden (voornamelijk bl. 21), bron van ontplooiing van de medewerkers, en "zal bijdragen aan het harmonieuze leven van de mens in de stad" (bl. 16). Van dezelfde auteur bij dezelfde uitgever kan u ook nog zijn Petit éloge de la gentillesse (2011) lezen.

⁷ Geciteerd werk, p. 149-150.